

Aan de teksten in deze Brainstorm Reizen(R) publicatie kunnen geen rechten worden ontleend. Wijzigingen in prijs, accommodatie en vertrekdata, evenals druk en zetfouten voorbehouden. Alle prijzen zijn exclusief luchthavenbelasting, verzekerings-, boekings- en gevarencosten. Zie ook de algemene voorwaarden van Brainstorm Reizen(R) voor regelingen met betrekking tot annuleringskosten en mogelijk andere bijkomende kosten. De algemene voorwaarden kunnen worden ingezien na afspraak met de directie van Brainstorm Reizen(R).

Voorlichtingsbijeenkomst

Meer weten over onze reizen en de mogelijkheden?

Kom naar ons pand aan de Grote Appelstraat 23 en

boek uw eigen droomvakantie!

ELKE DONDERDAG TUSSEN 16.00 - 18.30

Halfjaarlijkse ALV

Brainstorm Reizen (R) aandeelhouders:

Laat uw stem horen!

23 juni, 16.00 - 18.00 KI Kantine
(met gratis koffie, thee en koek)

*Naar een buitenlands
eiland voor maar*

25 euro?

*Dat kan bij
BRAINSTORM REIZEN*

En retour Borkum is zo geregeld!

GRATIS!!!
RUG LUSTRUM ACTIVITEIT

Voor alumni en Cover leden.
Op zaterdag 26 juni van 14.00 tot
18.00 in de KI Kantine. Lezingen en
presentaties van: Bart de Boer en
Tjeerd Andringa. Aansluitend een
borrel in café "De Minnaar".

60€

3 dagen

**Earnwoude
ZEILARRANGEMENT**

Verblijf op luxe camping "t Wiid", vlakbij het bruisende
centrum van Earnwoude. Alleen mogelijk van 9-11 juli.
Excl. campeerbenodigheden en toeristenbelasting.

LAST MINUTE

#2, JAARGANG 10, JUNI 2004

AGENDA

Juni

Halfjaarlijkse ALV

Woensdag 23 juni, 16:00-18:00
Locatie: Kantine KI

CoVerkamer borrel

Donderdag 24 juni, 16:00-18,30
!! Laatste borrel van het jaar ..!!
Locatie: CoVer kamer

RUG Lustrum Activiteit

Zaterdag 26 juni, 14:00-18,00
Zie voorkant voor meer informatie.
Locatie: KI Kantine en café "De Minnaar"

Juli

StudCie Excursie naar BCN

Donderdag 1 juli, 10:00-12,00
Locatie: Onbekend

CoVer Zeilweekeinde

9 - 11 juli
Zie voorkant voor meer informatie.
Locatie: Earnewoude

COLOFON

De *Brainstorm* is een gezamenlijke uitgave van de studie Kunstmatige Intelligentie, RuG en de studievereniging CoVer en wordt gratis verspreid onder KI-studenten, staf en anderszins geïnteresseerden. De *Brainstorm* verschijnt minimaal 3 maal per jaar in een oplage van 290 stuks.

Redactie Adres:

Psychologie Instituut Heymans
Grote Kruisstraat 2/1
9712 TS Groningen
email: bstorm@ai.rug.nl

Redactie:

Eelke van Foeken
Feikje Hielkema
Heiko Harders
Kim Does
Tessa Verhoef

VAN DE REDACTIE

Nou... het was me een taak om weer een spetterende brainstorm te produceren. Net als ons thema, kwamen veel stukken ook pas "last-minute" binnen. Maar goed, het is uiteindelijk toch weer gelukt. Tijdens onze vergadering leek het er op dat deze Brainstorm maar 6 pagina's zou krijgen. En nu hebben we er 24, wonderbaarlijk wat je met een beetje inzet voor elkaar kan krijgen.

Het idee was om van deze brainstorm een vakantieboek te maken... net zoals vroeger... zo een boek dat je van je ouders kreeg zodat je stil was in de auto. Maar we zijn natuurlijk het niveau van "volg de stipjes" wel voorbij en daarom gewoon een brainstorm met veel interessante verhalen. (en ook een kleurplaat, is toch wel leuk hè?!)

Veel plezier met deze Brainstorm en een prettige vakantie!

De Redactie

INHOUD

2.	AGENDA
2.	COLOFON
3.	INHOUD
3.	VAN DE REDACTIE
4.	VAN DE VOORZITTER
5.	KUNSTMATIG IMAGO
6.	TOP-X
7.	VERSLAG ROBOCHALLENGE
10.	BIG EXCURSIE - BOSTON
15.	POES
15.	TOP-X
16.	GOSSE
17.	BIG EXCURSIE - NEW YORK
20.	TOP-X
21.	PUZZEL
22.	KLEURPLAAT
23.	STRAIGHTDOPE

Last minute

Hoewel je met de vakantie voor de deur hierbij waarschijnlijk aan een vakantie naar een ver en warm land denkt, roepen deze twee woorden bij de KI-er ook nog een andere, minder vrolijke maar o zo herkenbare betekenis op, het op de valreep op tijd zijn.

Zo schieten berichten van gefrustreerde Covertjes op het gastenboek als paddestoelen uit de grond wanneer zij het aantal uren tot een deadline of tentamen op een hand kunnen tellen en het aantal nog te typen woorden of te bestuderen pagina's de oneindigheid lijkt te benaderen.

Stefan had HEEL veel dorst.
(en ja, het is curry-ketchup)

Ook op verenigingsgebied wordt dergelijk gedrag ook vertoont. De periode vlak voor een algemene ledenvergadering is dan bij uitstek een heel interessante. Met smacht wordt er op de stukken van alle commissies gewacht terwijl er zo nu en dan een voorzichtig mailtje de deur uitgaat om eens poolshoogte te nemen van de stand van zaken. Maar wanneer deze meesters in de spanningsopbouw onze mailbox verblijden met de aanwezigheid van de vruchten van hun arbeid, neemt het bestuurshart een rustiger tempo aan en zal deze een beloning voor deze actieve lievelingen als zeer verdiend beschouwen.

Maar zoals wel vaker het geval is verwijt de pot de ketel dat ie zwart ziet, want als deze voorzitter niet opschiet heeft hij straks wat uit te leggen aan de makers van dit sublieme blad.

Dus wens ik iedereen nog snel voor straks een heel fijne vakantie toe, maar nu eerst veel leesplezier.

Stefan.

The Brain of Mozart

door Tjaard Oving: Muzikant

Heeft muziek iets te maken met kunstmatige intelligentie? Zijn er intelligente applicaties te verzinnen die de muzikale wereld kunnen helpen? Een zekere fantasierijke Tjaard Oving denkt van wel. Hij heeft helemaal geen idee van de studie, maar heeft er wel veel ideeën over. Spontane uitvindingen ontstaan zonder enige moeite in zijn “multi-dendritic” brein en je merkt dat ook tijdens gesprekken met hem. De vraag is of deze uitvindingen ook praktisch of wensbaar zijn. Veel muzikanten houden natuurlijk niet van elektronica en dan misschien ook niet van intelligente instrumenten die het werk voor hun doen.

Zijn grote passie is om zonder al te veel elektronica een bekende live drum&bass act te worden. Hij vindt dat je met live drummen het ritme veel beter overbrengt op het publiek. Als er dan bij een concert iemand uitgevallen is zou hij het wel handig vinden als er bijvoorbeeld gewoon een muziekprogramma was dat even het bepaalde instrument, laten we zeggen de gitaar, over neemt. Deze speelt dan gewoon mee. Je kunt dan het genre instellen en aan de hand daarvan zal het programma patronen verzinnen. Per genre zijn een aantal standaarddingen te bedenken, of beter: er is per genre een bepaalde muzikale logica gemoeid. Bij rock liggen de accenten bijvoorbeeld op de tweede of vierde tel. Moeilijker zijn de “ghostnotes” die hij noemt, deze liggen tussen de accenten in. Dit zijn de noten die je niet hoort tijdens het spelen, maar die je wel mist als ze er niet zijn. Bij een vette solo zal het programma alle combinaties afwisselen die hij kent. Visueel zal de solo niet echt spectaculair zijn; een grijze kast die een beetje.. ja staat. Als er dan nog een muzikant uitvalt, kun je misschien weer een andere kast op het podium zetten die dan gelinked wordt aan de gitaarkast, zodat deze elkaar mooi kunnen afwisselen en combinaties kunnen maken.

Een ander idee is de Jam Generator, die dan vooral als training moet dienen. Hierin zijn alle muziekstijlen en instrumenten voorgeprogrammeerd. Je kunt instellen welke instrumentencombinatie je wil en wat het genre is waar je in wil oefenen. De Jam Generator zal dan lekker gaan jammen. Jij weet niet wat er gaat gebeuren, elke keer produceert de Jam Generator andere combinaties en overgangen. Dit vereist veel van je vaardigheden. Een voordeel is dat je geen rekening hoeft te houden met andere muzikanten die de mist in gaan, en jij hebt ook geen invloed op wat er gebeurt. Het wil nog wel eens gebeuren dat als jij iets fout doet de andere muzikanten in die fout meesleept. We komen ook nog op het idee dat er misschien een usermodel van jou wordt bij gehouden, die waarneemt hoe jij speelt en ziet waar jij de fout in gaat, dit opslaat en aan de hand hiervan zijn spel aanpast.

Nog extremer zou zijn dat het programma zelf een scala aan voorbeeldmuziek voorgeschoteld krijgt, dit beluisterd en verschillende stijlen classificeert. Nu hoeft er dus helemaal geen voorkennis van muzikanten aan te pas te komen. Het programma leert vanzelf met welke instrumenten welke patronen voor welk genre

BRAINSTORM

gekozen moeten worden, en kan uiteindelijk na genoeg trainingssessies zelf patronen herkennen en produceren die wijzelf niet herkennen of produceren. Het grote probleem hier is natuurlijk dat er een kans bestaat dat het programma zo goed wordt dat Tjaard en anderen net zo goed kunnen stoppen en de kast op het podium zetten.

Een ander, ietwat technisch voorbeeld, is de tomstemmer, bedoeld voor de luie drummer. Tom's zijn zeg maar trommels die bij een drumstel horen die, als je er meer hebt, verschillende toonhoogten genereren. Op een tom zijn 6, 8 of 12 plekken waar je de velspanning kunt veranderen. De bedoeling is dat je de velspanning op elke plek gelijk maakt en tevens op die bepaalde toonhoogte houdt. Het schijnt best moeilijk te zijn omdat je telkens maar op één plek bezig bent, waarbij je het geheel niet hoort. Aan de kant waar je bezig bent kan het goed klinken, maar aan de andere kant, door bijvoorbeeld een asynchroon vel of de spanningsdikte van de schroeven, kan het vel weer net een andere spanning hebben gekregen. Het kan een eindeloos proces zijn om die spanning goed af te stemmen. (Sommige muzikanten denken hier misschien anders over). De tomstemmer, zo stelt hij zich dit voor, is een ring die verstelbaar is op grootte, dus kan verschillende toms aan. Je kunt manual de ring iets lager of iets hoger zetten. Deze ring gaat op een aantal plekken de spanning van het vel aanspannen. Vervolgens geeft deze een tik op het vel en meet de afwijkingen op elke plek ten opzichte van de toonhoogte en ten opzichte van elkaar en gaat vervolgens weer per plek richting die toonhoogte spannen. En in overeenstemming met numerieke wiskunde nadert het vel resonantie.

Met dank aan de fantasieën van Tjaard Oving. (Voor ons op papier gezet door: Eelke van Foeken)

Top-X

* Nanda: "Frisdrank prikt te hard voor mij."

* Heiko: "Ik ben eigenlijk niet zo een bierdrinker."

 Martin: "Gaan jullie mij snoeihard naaien?"

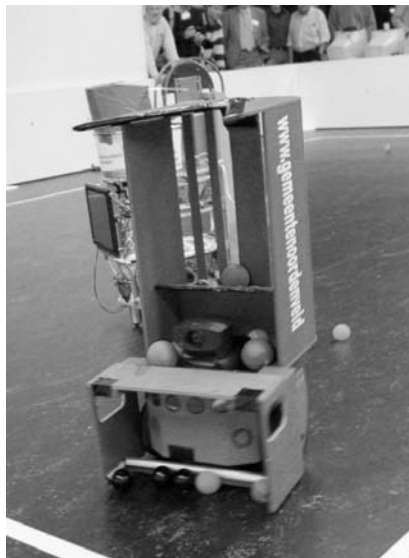
 Kim zegt tegen Tessa: "Ik heb het best koud."
Tessa: "Nou, ik heb nu een warme worst op mijn schoot liggen."

* Martin: "Het maakt keuzes die je niet wilt, echte AI dus."

RoboChallenge 2004

door Paul Snijders

De RoboChallenge is een wedstrijd waarbij je met een robot balletjes die aan touwtjes hangen moet kunnen verzamelen. Deze balletjes hangen in een speelveld dat is begrenst met een witte boarding. In het najaar van 2003 kreeg ik een mailtje van de [all] over deze wedstrijd. Mijn klein project van dat jaar was heimelijk mislukt en ik zocht nog iets om het nieuw leven in te blazen. Zodoende diende ik een projectvoorstel in bij Gert. Het

project werd goedgekeurd maar ik moest wel een aantal wetenschappelijke technieken gebruiken. Al snel had ik Jelle Wiersma bereid gevonden om met mij het project tot een succes te brengen. Er waren twee concurrerende teams vanuit KI, een team van Sander van Dijk en één van Enno Peters.

Een half jaar en een heel ontwikkelingstraject verder was de grote wedstrijddag. De wedstrijd was tijdens een ICT beurs voor ICT bedrijfjes uit het noorden. Er was dus genoeg publiek. Onze robot bestond uit een pionier robot, Frobo en daarop een installatie om de balletjes te

kunnen plukken genaamd: 'Het Gedrocht'. Het Gedrocht was een mooie houtconstructie gemaakt door Jelle. Ik had daarna Het Gedrocht geperfectioneerd met ducktape en met 2 rietjes. Het grijpsysteem was een geheel passief en feilloos systeem. Als Frobo langs een balletje rijdt wordt het touwtje gegrepen door het V-systeem. Daarna komt het touwtje in het one-way-system, gerealiseerd door de twee rietjes. Als de robot dan nog een stukje doorrijdt valt het balletje in het balletjes reservoir. Een balletje dat op de grond ligt wordt genadeloos vastgehouden door dubbelzijdig tape. Het Gedrocht was rood geverfd voor een agressieve uitstraling. De software van onze robot was zo slim

dat hij soms onze bevelen geheel negeerde en zijn eigen gangetje ging. 'Om het spannend te houden' zei hij als we vroegen waarom hij dat deed. Van een held als Frobo moet je zoiets dan maar accepteren. De combinatie van Frobo en Het Gedrocht hadden wij de zeer originele naam 'JEP' gegeven.

De wedstrijd was opgedeeld in drie missies. In missie 1 was het doel om een aantal balletjes in een bepaalde volgorde te plukken. De ballen verschilden van elkaar in kleur en grootte. De spanning was hoog opgelopen. Wij hadden de eer om als eerste te starten. De robot werd op zijn plaats gezet, de programma's werden opgestart. Het startschot kwam en ik drukte op de start knop. Op dat moment waren we compleet overgeleverd aan de acties en grillen van JEP. Er zijn weinig momenten in mijn leven zo vreselijk geweest als die minuten. Je weet dat je JEP alles hebt verteld wat ie moet doen. Je weet ook dat hij niet doet wat ie moet doen maar een variatie daarop. Zodoende reed JEP een beetje verdwaald rond. Daar kwam hij tot een volgens hem geniale ingeving: ik pak eerst het tweede balletje en dan het eerste. Hiervoor moest hij namelijk minder ver rijden. Dit grapje zorgde ervoor dat hij voor de eerste twee balletjes helemaal geen punten kreeg. Het derde balletje pakte hij gelukkig wel goed. Daarna had hij er genoeg van en ontweek hij de rest van de balletjes stoïcijns.

Met onze tegenstander ging het echter nog minder goed. De algemene trend was om zo snel mogelijk zelfmoord te plegen, tegen een muur te botsen of zelfs helemaal niks te doen. Door deze robotgrillen werd besloten dat iedereen een tweede kans kreeg. Wij spraken onze robot eens streng toe en gaven hem toen nog een kans. JEP haat echter autoriteit en vond dat hij het best goed gedaan had. Zodoende staakte hij en maakte een dom dansje op het podium. Een wijze les voor ons: nooit kloten met je code als je niet goed meer kunt testen. Gelukkig telde de beste rit.

Deze tweede keer ging het beter met onze tegenstanders. Het team van Sander wist zelfs zowaar 3 ballen goed te plukken. Zodoende stonden zij vooraan in het algemeen klassement. Het team van de Hanze Hogeschool liet duidelijk zien hoe het niet moest. Zij hadden verre weg het meeste tijd in het project gestoken en het meeste ophef gemaakt. Helaas misten zij de KI student in hun team van werktuigbouwkundigen tot informatici. Het lukte hun niet om met hun geavanceerde grijpsysteem een balletje te pakken en waren zodoende kansloos. De tweede missie was iets eenvoudiger. Namelijk: pluk 10 groene ballen. Onze

robot vond dit een leukere missie dan de vorige. Hij ging actief ballen plukken. Helaas was er ook een groen oriëntatie baken. Van dit baken was JEP ook erg gecharmeerd. Gelukkig lukte het hem weer weg te rijden na een tijdje intiem contact te hebben gehad met dit baken. Daarna pakte onze robot foutloos alle balletjes. De prestaties van onze tegenstanders waren wisselend maar wisten geen van allen meer dan de helft van de balletjes te pakken. Zodoende namen wij de leiding over in het algemeen klassement en gaven we interview na interview.

Missie 3 was de grote finale. Alle robots gingen tegelijkertijd in de arena en het doel was duidelijk: balletjes, meer is beter. JEP dacht hij deze missie: 'lekker rondrijden en zo alles pakken'. En dat deed hij. De andere robots probeerden ook zoiets maar die eindigden tegen de muur of konden geen balletje pakken. Zodoende werd JEP gevuld met balletjes en won hij gemakkelijk. De interviewers waren niet weg te slaan. Ons probleem was om dit gedrag van de robot zo te beschrijven dat het enigszins intelligent klonk. Gelukkig was Lambert er ook en die gaf trots interview na interview.

Bij de prijsuitreiking kregen wij een enorme wisselbeker en een ballonvaart.

Tot slot nog een eerbetoon aan het team van Sander. Zij hadden helemaal zelf een robot gebouwd en hadden daardoor te kampen met menig technisch probleem. Het team van Enno had helemaal een mooie robot gemaakt. Deze had een actief grijp systeem dat wel werkte, en een omni-drive systeem. Hij kon helaas niet meedoen omdat een gedeelte van de hardware kapot was en de levertijd van nieuwe spullen te lang duurde. Meer over de RoboChallenge staat op internet: www.robotchallenge.nl.

BIG excursie naar de Verenigde Staten

Boston (10 april 2004 tot 20 april 2004)

Na een lange tijd van sparen en voorbereiden, waarbij de nodige leuke activiteiten al plaatsvonden, was het zaterdag 10 april 2004 toch eindelijk zover: CoVer ging naar Amerika en ik mocht mee (ik had er tenslotte ook genoeg voor betaald)!

's Ochtends ben ik vroeg opstaan om ervoor te zorgen dat ik om 8.15 uur op het station was. Daar aangekomen kregen we onze tickets, McCie kleding en een verdacht pakketje wat onder de noemer 'relatiegeschenk' in de koffer ging.

De trein bracht ons volgens plan in hartje Schiphol en daar ging de paspoort controle lekker vlot. Om ongeveer half twee konden we boarden en niet veel later verlieten we Nederland; op naar het land van de onbegrensde mogelijkheden!

Aangezien we met Iceland Air vlogen moesten we een tussenstop maken op IJsland. Na een uurtje wachten gingen we weer verder naar Boston. Daar kwamen we aan om half zeven locale tijd (in Nederland was het toen al middernacht geweest). Door de douane was best een beetje spannend, de douanebeambten stelden een aantal vragen op een manier die eerder achterdochtig dan vriendelijk overkwam. Maar we kwamen

De Amerika-gangers

allemaal het land binnen. Vervolgens gingen we naar het Boston Irish Embassy Hostel waar we ons verdeelden over de kamers. 's Avonds maakten we kennis met de Amerikaanse bevolking wat een aantal opmerkelijke uitspraken opleverde. Zo was er een zwerver die naar ons riep: "Wanna kick my ass for a buck?" en de kassajuf in de supermarkt vroeg aan Jasper: "Dude, your haircut... its really freaking me out! Are you from Russia?".

De volgende dag stonden we vroeg op en gingen we naar de Quincy Market waar we bij verschillende tentjes ontbijt konden halen. Die dag stond er verder niet erg veel op het programma. We gingen in groepjes Boston een beetje verkennen, 's middags maakten we gezamenlijk nog een stadswandeling. Aansluitend hebben we gegeten in het Hard Rock cafe.

Na op zondag een dagje rustig aan gedaan te hebben, zijn we op maandag van start gegaan met het AI programma. Na het ontbijt gingen we op weg naar het nieuwe gebouw van MIT CSAIL (Computer Science and Artificial Intelligence Lab). Het gebouw was zo nieuw dat de inrichting nog lang niet compleet was. Gelukkig had Tjeerd Andringa toevallig een verlengsnoer en boxen meegenomen (omdat hij zelf later op die dag nog een presentatie moest geven) zodat de presentatie van Tom Greene zonder al teveel problemen verliep. Later bezochten we nog het MIT Media Lab en 's middags zijn we naar het Museum of Science geweest. In het museum was van alles te zien, onder andere de echte R2D2 robot uit de Star Wars films. Na het museumbezoek gingen we met een groepje naar de supermarkt, daar was het lang zoeken om vertrouwde producten te vinden. Terug in het hostel konden we koken in een leegstaand gedeelte van het hostel waar de keuken was. Hier konden we 's avonds terecht, er stond ook een aantal banken, dus het was een ideale plek om na een zware dag lekker onderuit te zakken en na te kletsen over alle belevenissen van die dag.

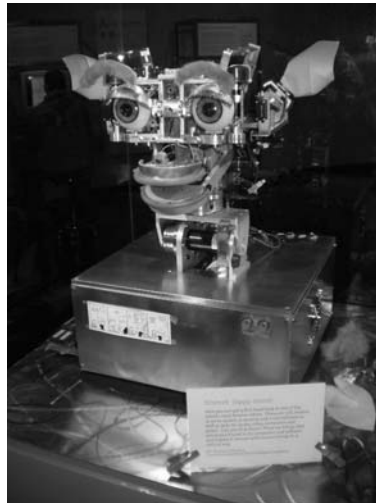
Dinsdag gingen we naar Boston University. We bezochten eerst het Department of Cognitive and Neural Sciences. Hier werd ons verteld over een aantal interessante projecten. 's Middags bezochten we het Department

Ja... hij is het ECHT!

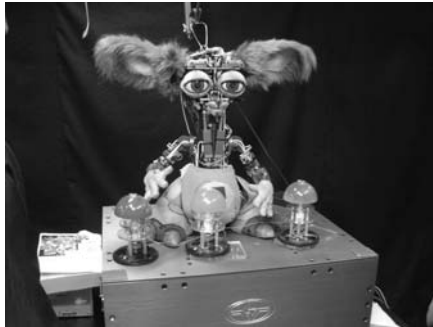
of Computer Sciences. Hier was men duidelijk wat minder goed voorbereid op onze komst en ik vond dit ook wat minder interessant dan het programma 's ochtends.

Om te vieren dat Chris de volgende dag jarig was, gingen we 's avonds naar de Coyote Ugly, een kroeg vlakbij ons hostel. Hoewel Chris nog geen 21 jaar was, kwamen we toch allemaal binnen. We waren wel de enige mensen, maar een groep KI'ers kan het overal gezellig maken, dus dat was niet zo'n probleem. Om twaalf uur werd Chris door iedereen gefeliciteerd en kreeg hij zijn cadeautjes. Nanda, Rosemarijn en Susanne hebben nog op de bar gedanst en verdienden daarmee een gratis drankje. Omdat Jasper dit ook wel een aantrekkelijk idee vond, deed hij ook een poging, maar toen bleek dat alleen vrouwen op de bar mochten dansen en dus werd Jasper er vanaf gehaald. Ondertussen probeerde Jacob een souvenir voor de CoVer kamer mee te nemen. Er hing namelijk een aantal waslijnen vol met bh's in de Coyote Ugly. Maar hij werd terug gefloten door het personeel. Daarop hebben Jacob en ik besloten om een samenwerkingsverband op te zetten, waarbij mijn taak was om de security guard af te leiden en Jacob een slipje van de muur zou trekken. Dit plan verliep uitstekend en als trotse eigenaren van een CoVerkamer souvenir zijn we toen maar terug gegaan naar het hostel.

Woensdag konden we een beetje uitslapen. Na het relaxte opstaan zijn we naar het MIT museum geweest, waar we veel robots zagen die we van foto's en van tv kenden (zoals Kismet). Het museum was erg leuk met een aantal interactieve dingen zoals een vloer waarop een doolhof met balletje erin geprojecteerd was. Je moest op de juiste plek op de vloer gaan staan om het doolhof naar die kant over te laten hellen zodat het balletje er doorheen rolde.

Toen we uitgekeken waren in het museum, zijn we met een klein groepje op zoek gegaan naar de koepel op de MIT campus. Die vonden we al snel en we zijn daar naar binnen gelopen alsof we er thuis hoorden, om te kijken wat er allemaal te zien was. Bovenin de koepel bleek de MIT bibliotheek te zijn. We hebben even rondgekeken en een aantal mensen heeft gemaild of een berichtje achtergelaten op het gastenboek van de

CoVer website. Terug in het hostel hebben we nog lekker taart gegeten vanwege Chris zijn verjaardag.

Donderdag 15 april hebben we een bezoek gebracht aan ScanSoft. Hier werkt Erik van der Neut, een oud TCW student. We werden erg goed ontvangen bij en het was ontzettend leuk en inspirerend om te zien waar een afgestudeerde TCW'er nu mee

bezig is. Erik was bij ScanSoft bezig met een project voor de Bank of America. Dit project, dat ondertussen vrijwel afgerond is, bestaat uit een systeem waarbij gebruikers kunnen bellen met de bank om allerlei bankzaken te regelen. De klanten worden hierbij geholpen door een computer, volledig op basis van spraakherkenning. Erik heeft ons de werking van het systeem laten zien, door een transactie uit te voeren vanuit zijn kantoor. Dit systeem wordt dagelijks door een miljoen Amerikanen gebruikt, echt een ontzettend groot project dus, erg gaaf

Vrijdag zijn we voor de tweede keer naar MIT gegaan, waar we weer een bezoek hebben gebracht aan het Media Lab. We hebben hier een hoop hightech gadgets gezien. Je kon hieraan echt zien dat men een hoop geld te besteden had bij MIT. Wel vond ik het jammer dat een aantal projecten er wel heel erg gaaf uitzag, maar dat het me weinig vernieuwend leek.

Veel aandacht werd besteed aan details om ervoor te zorgen dat alles er mooi uitzag, maar deze details voegden uiteindelijk niets toe aan hetgeen waar het eigenlijk om ging.

's Avonds zijn we met de hele groep naar Erik zijn appartement gegaan. Hij had ons uitgenodigd om te komen eten en film te kijken. Na een heerlijke Chinese maaltijd hebben we Kill Bill volume 1 gekeken op het grote scherm bij Erik thuis.

Zaterdag was onze vrije dag. We hadden met Toni en Parisha van het hostel geregeld dat we mochten uitslapen (normaal gesproken moesten we om 11 uur het hostel uit en mochten we om half 5 's middags er weer in). Maar helaas gooide een brandalarm roet in het eten. We moesten allemaal naar buiten waar bleek dat een wegwerker beton aan het zagen was voor de deur van het hostel. Dat leverde zoveel stof op dat het brandalarm af ging. De brandweer kwam al snel langs, maar er was natuurlijk geen brand te bekennen. Het duurde daarna bijna een uur voordat het alarm opgehouden was met loeien. De rest van de dag is iedereen zijn eigen gang gegaan. Zelf ben ik gaan hardlopen om op die manier te proberen

BRAINSTORM

wat tegenwicht te bieden aan al die vette ontbijten (bacon and eggs) die we regelmatig aten.

's Avonds zijn we naar een feest geweest van de internationale studenten vereniging van Harvard (The Woodbridge Society of International Students). Dit zou het gaafste feest van het jaar te zijn, maar ik vond het een klein beetje tegenvallen. Toch ben ik met een aantal anderen gebleven tot we weg moesten om de laatste metro te halen. Tijdens het feest viel weer eens op dat Amerikanen erg streng zijn met hun alcoholbeleid. In de feestzaal zelf, waar muziek gedraaid werd en waar mensen konden dansen werd geen druppel alcohol geschonken en er was ook iemand van de security aanwezig om dit te controleren. Het scheen echter dat op de campus, op de kamers van studenten, verschillende kleine feestjes waren waar wel alcohol gedronken werd. Ook zag je buiten studenten met flessen bier, waar een papieren zak omheen zat.

De volgende dag hebben we alleen culturele dingen gedaan. We zijn naar de Prudential Tower geweest (het op één na hoogste gebouw van Boston) en 's middags hebben we het New England Aquarium bezocht waar we ook Rineke Verbrugge ontmoetten, die ondertussen ook in Boston gearriveerd was. Veel kinderen die het aquarium bezochten wisten hun ouders ervan te overtuigen dat 'Dori', één van de vissen uit de animatiefilm 'Finding Nemo' ook rondzwom in het aquarium.

's Avonds zijn we samen met Erik naar de bioscoop gegaan om het 2e deel van Kill Bill te zien. Na de film hebben we Erik nogmaals hartelijk bedankt voor zijn gastvrijheid en hebben we afscheid van hem genomen omdat we hem daarna niet nog een keer zouden ontmoeten.

Maandag 19 april was ons laatste programmapunt in Boston; het bezoek aan Harvard. 's Ochtends werden er een aantal presentaties gehouden en we konden studenten vragen naar hun projecten en ervaringen. Hierna hebben we alweer afscheid genomen van Rineke, die haar eigen programma verder zou volgen.

's Avonds hebben we gegeten bij de Harvard Society for Mind, Brain and Behavior. Toen we weer in het hostel kwamen bleek dat ook de mensen van het hostel, Toni en Parisha, voor ons gekookt hadden omdat het onze laatste avond in Boston was. Ze vonden het erg jammer dat we weer zouden vertrekken en daarom hadden ze deze verrassing voorbereid.

Dinsdagochtend hebben we echt afscheid genomen van de mensen in het hostel en van Tjeerd. We zijn daarna met een bus van busmaatschappij 'Fung Wah' (het schijnt dat deze maatschappij eigendom is van de Chinese maffia) vertrokken naar New York...

--Heiko

Lieve Poes,

Al jaren lees ik je antwoorden op onze brieven en ik bewonder je mateloos. Op elke vraag volgt een trefzeker, doelmatig en verhelderend antwoord! Er is geen enkel probleem dat je niet op kunt lossen!

En nu mijn vraag: wat is het antwoord op vraag 2b van Systemen en Signalen? Het hele tentamen was niet te volgen maar vooral deze vraag obsedeert me. Help mij!

Mijn eeuwigdurende bewondering,
—Fan

Beste Fan,

Dankjewel voor je mooie complimenten. Het mag ook weleens gezegd worden.

Wel, het antwoord op vraag 2b is, even kijken, eh...

Too many parameters. Poes confused. Bailing out.

Lieve Poes,

Ik heb een last-minute naar Kenia geboekt, maar ik kan niet beslissen of ik gewoon de hele tijd aan het strand zal liggen, of toch ook op safari gaan. Wat raad je aan?
—vakantieganger

Lieve vakantieganger,

Neem mij mee!
—Poes

Top-X

- * Martin: "Herman wil ook nog met mij tongen!"
- * Nanda: "Ik ben niet zo gewend dingen ergens in te duwen."
- * Nanda: "Je mag het nu zelf proberen, maar ik krijg hem er niet uit!"
- * Mart: "Gaan wij Martin naaien?"
- * Tessa: "Heb jij nog lege gaten?"

Gossie!

Hét non-discrete roddel acquisitie blad

MARTIN:
"Ik wou alleen maar
wat warmte en vertrouwen"

**SEKS
SCHANDAAL!!!**

Bombastic Bosma

sexy joey & diesel boy

Cucumber Girl

Voorzitter **STEFAN MISBRIJKT**
naïeve naar liefde zoekende KI-ers

"Whe eh eh eh
whe he eh eh ..."

JB

's zoektocht naar
eigen talent eindelijk beëindigd?

mail je roddel naar
gossie@ai.rug.nl

Playboy **WICKED WIMER** ronselt
figuranten voor zijn nieuwste
SOFTPORNO productie

Beach hunk **CHRIS** redde een
hulpeloze **PAMELA** en veroverde haar hart
PAMELA: "He's so cute and so funny"

**MASTER
MARNIX**

de schrik
van elk
ingrediënt!

In dit num-
mer nuttige
tips om uw
saté-vlees
de baas
te blijven.

BART DE BOER heeft smaak te pakken

Een blij **BART:** "Aibo's het bot laten pakken bleek te moeilijk.
Na veel oefenen bleek ik het echter ook **ZELF** te kunnen."

**Jaloerse strijd
tussen EELKE
en JOS. Wie
slaagt erin om
hun gezamenlijke
minnaar te
bemachtigen?**

BIG excursie naar de Verenigde Staten

New York (20 april 2004 tot 30 april 2004)

Toen we New York naderden keken we onze ogen uit. Wat een immens grote stad! Met de metro gingen we naar het Jazz on the Park hostel en ook in de metro bleek dat New York toch wel een stuk groter is dan Boston. Het hostel was snel gevonden en de manager Claude hielp ons meteen met het bestellen van Spaans eten. Ook later heeft hij ons nog vaak geholpen met tips voor eetgelegenheden en interessante dingen die we 'moesten' bezoeken. Het hostel ligt, zoals de naam al een beetje doet vermoeden, tegen de rand van Central Park. Velen van ons hebben er regelmatig gewandeld, hardgelopen of lekker in de zon gelegen. Het mooie weer was hierbij natuurlijk ook een groot voordeel.

Het programma in New York was veel minder druk dan in Boston, daardoor had iedereen veel vrije tijd en die werd vooral besteed aan shoppen. De dag nadat we aankwamen zijn we 's middags naar Times

Square geweest, dat was erg indrukwekkend met al die reclame op de gebouwen en vooral de enorme hoeveelheid mensen. Voor de MTV studio stonden een hoop fans van een artiest die op dat moment geïnterviewd werd. Zo nu en dan kwam hij even voor het raam staan om te zwaaien en dan hoorde je een enorm gegil van het publiek. 's Avonds zijn we op aanraden van Claude naar een Thais restaurant in Brooklyn geweest. Het eten was erg lekker en goedkoop en het restaurant was erg hip. Daarna hebben we met de hele groep over de Brooklyn Bridge gewandeld. Deze brug

BRAINSTORM

verbindt Brooklyn met Manhattan. Vanaf de brug kon je de skyline van Manhattan goed zien.

De dag erna was vol gepland met culturele dingen. We hebben Ground Zero bezocht. Dat riep de beelden van de gebeurtenissen in 2001 weer op en dat was toch wel indrukwekkend. Op de plek waar de Twin Towers zelf stonden is niet veel meer te zien dan een grote bouwput met nieuw beton. Enkele gebouwen die er omheen staan zijn nog steeds zwaar beschadigd.

Vervolgens gingen we op weg naar het Vrijheidsbeeld. Wachtend op de boot naar Liberty Island werd het Nederlands volkslied voor ons gespeeld door een straatartiest. Voordat we op de boot konden werden we streng gecontroleerd op bommen, messen, pistolen en alle andere dingen die gevaar op konden leveren. Ook werden we erop gewezen dat barbecuen op de boot niet toegestaan was.

Het Vrijheidsbeeld zelf was wel erg mooi en gaaf om in het echt te zien, echt het symbool van de Verenigde Staten! Ook het museum op Ellis Island wat we daarna nog bezochten was de moeite waard om te bezichtigen.

In dit museum werd de geschiedenis beschreven van alle immigranten die naar Amerika kwamen. Moeilijk voor te stellen hoe het vroeger was om in je vaderland alles achter te laten

met het idee dat je je familie en vrienden nooit meer terug zou zien...

De dagen erna waren vrije dagen, 's avonds zijn we een keer uit gegaan met Toni (van het hostel in Boston) en een aantal van haar vrienden. Dat was erg leuk en samen met een aantal anderen ben ik na het uitgaan nog naar een ontbijttent geweest waar we tot een uurtje of 7 's ochtends hebben gezeten. Op een gegeven moment toen ik met Nanda, Merel en Chris in de McDonalds zat, zijn we nog uitgenodigd door twee DJ's om de avond daarna naar de Roxy te komen, daar zouden ze dan draaien. Omdat al snel duidelijk was dat de DJ's beiden homo waren, vroegen wij wat voor feest het was. Ze verzekerden ons ervan dat het een 'mixed party' was en dat we allemaal gratis naar binnen mochten. De volgende dag is er een grote groep mensen naar de Roxy gegaan, maar daar aangekomen bleek uit een blik op de rij voor de disco al snel dat er van een 'mixed party' niet echt sprake was.

Op zondag 25 april zijn we met een gids door Harlem gewandeld. De tour guide was erg aardig en wist een hoop leuke en interessante verhalen te vertellen. Toen hij erachter kwam dat we Nederlanders waren, merkte hij op dat we beter Engels spraken dan de gemiddelde Amerikaan. Dit soort complimenten kregen we bijna dagelijks te horen in Amerika. Overal waar we kwamen

waren de mensen erg enthousiast over Nederlanders.

De wandeling door Harlem eindigde bij een gospel kerk, waar we een uur van de dienst hebben bijgewoond. Tijdens de dienst werd Marnix nog gezegend omdat hij die week jarig geweest was. Het enthousiasme straalde van de mensen af en ze deden allemaal vol overgave mee aan de dienst.

's Middags hebben we het Guggenheim museum bezocht. De kunst in dit museum werd door de één meer gewaardeerd dan door de ander. Het meest bizarre kunstwerk was waarschijnlijk wel het kunstwerk dat was opgebouwd uit miljoenen dode vliegen.

Op maandag zijn we naar IBM geweest. Hiervoor hadden we drie minibusjes gehuurd en daarmee hebben we de nodige avonturen beleefd. Bij IBM hebben we verschillende presentaties gehad over projecten waarmee ze zich bezig houden. Ook hebben we demonstraties gezien van enkele systemen die bij IBM in ontwikkeling zijn, zoals het kantoor van de toekomst, zoals IBM dat ziet.

's Middags hebben we nog een lezing bijgewoond die Lambert Schomaker bij IBM kwam geven. Ook namen we afscheid van Merel, die vanwege een bruiloft eerder terug ging naar Nederland.

Dinsdag zijn we naar de City University of New York geweest.

Hier hebben we een college gevolgd over speltheorie en 's middags zijn we naar een andere afdeling gegaan waar we uitleg kregen over projecten waar men mee bezig was. Aan het eind van de dag heeft Jasper nog een presentatie gehouden over zijn afstudeerproject.

Natuurlijk mocht een bezoek aan het Empire State Building niet ontbreken dus zijn we daar op woensdag naartoe geweest. Na een half uurtje in de rij kon iedereen die geen last van hoogtevrees had van het schitterende uitzicht genieten. Een aantal mensen is die dag nog naar een voorstelling geweest op Broadway, een aantal anderen ging een jazz optreden bijwonen.

De één na laatste dag in Amerika hadden we weer vrij zodat iedereen zijn eigen gang kon gaan. 's Avonds zijn we uit eten gegaan in een Thais restaurant in Brooklyn. Ook Claude (van het hostel) ging mee en heeft ons na het eten een schitterende plek aan de rand van het water tussen de Brooklyn bridge en de Manhattan bridge laten zien. Hier hadden we een mooi uitzicht over het water met aan de overkant Manhattan. We hebben vervolgens een poging gedaan om een grote club binnen te komen. Dit lukte helaas niet omdat de portier vond dat we te weinig vrouwen in ons gezelschap hadden. Een kroeg die we daarna probeerden kwamen we wel binnen en Claude kreeg het zelfs voor

BRAINSTORM

elkaar de portier om te praten zodat Chris ook naar binnen mocht.

De laatste dag hadden we ook vrij. We moesten om 11 uur uit onze kamers zijn, maar we zouden om 16 uur pas vertrekken. Dus hebben veel mensen de rest van de dag nog doorgebracht in Central Park of ergens anders in Manhattan. 's Middags verzamelden we weer bij het hostel, daar namen we afscheid van Claude. Hij bood ons allemaal een glaasje whisky aan en hij kreeg van de McCie één van de relatiegeschenken die gevuld waren met Nederlandse snoepjes.

Met de metro gingen we naar het vliegveld. Ondertussen namen we nog afscheid van Alex, hij bleef nog een week in Amerika om familie te bezoeken. Het land uitkomen bleek een stuk gemakkelijker dan erin gaan, alleen Jasper had wat problemen omdat hij een nagelschaartje in zijn handbagage had. Hij kreeg een flinke uitbrander van de douanebeambte, maar mocht uiteindelijk toch door.

Toen we uiteindelijk weer in Nederland aankwamen, wachtte Merel ons op, om op die manier de reis toch nog met ons af te kunnen sluiten. Doodmoe kwamen we om 16 uur weer in Groningen aan en zat onze grote reis erop.

Ondertussen ligt de Amerika reis alweer bijna twee maanden achter ons en hebben we ook een reünie gehad waar de McCie nog eens flink in het zonnetje gezet werd. Bij deze wil ik Nanda, Martin, Liesbeth, Chris en Jacob ook nogmaals hartelijk bedanken voor al het werk dat ze verzet hebben om deze schitterende reis voor ons te kunnen organiseren. Het was een onvergetelijke ervaring!

—Heiko

Top-X

* Marnix: "Ik ben wel man, maar niet zó dom!"

* Maaïke: "Kunnen we niet tot het laatste moment wachten en dan een rampenplan verzinnen?"

* Bram: "Maar ik heb nog geen ouders."

* Mart: "Maar ja?!? ... dan gaan ze niet meer met mij spelen.... :("

Puzzel

Eindelijk VAKANTIE!!!! KI studenten en medewerkers zijn druk bezig met het plannen van hun welverdiende reis, maar daarbij vergeten ze helemaal onze vijf elektronische viervoetige vrienden, de Aibo's. Wie zorgt er nu voor de Aibo's als wij straks met z'n allen wekenlang in het buitenland vertoeven? Voor dit probleem is er maar één oplossing: de Aibo's moeten mee op vakantie! De vijf CoVer bestuursleden, Heiko, Stefan, Maaïke, Mart en Sander, vertrekken in een bepaalde volgorde naar de verschillende bestemmingen: Spanje, Borkum, Frankrijk, Praag en Amerika. Ieder bestuurslid neemt één Aibo mee voor een bepaalde tijd en er wordt op verschillende manieren overnacht.

De vraag is nu:

Wie neemt Laika mee?

Aanwijzingen:

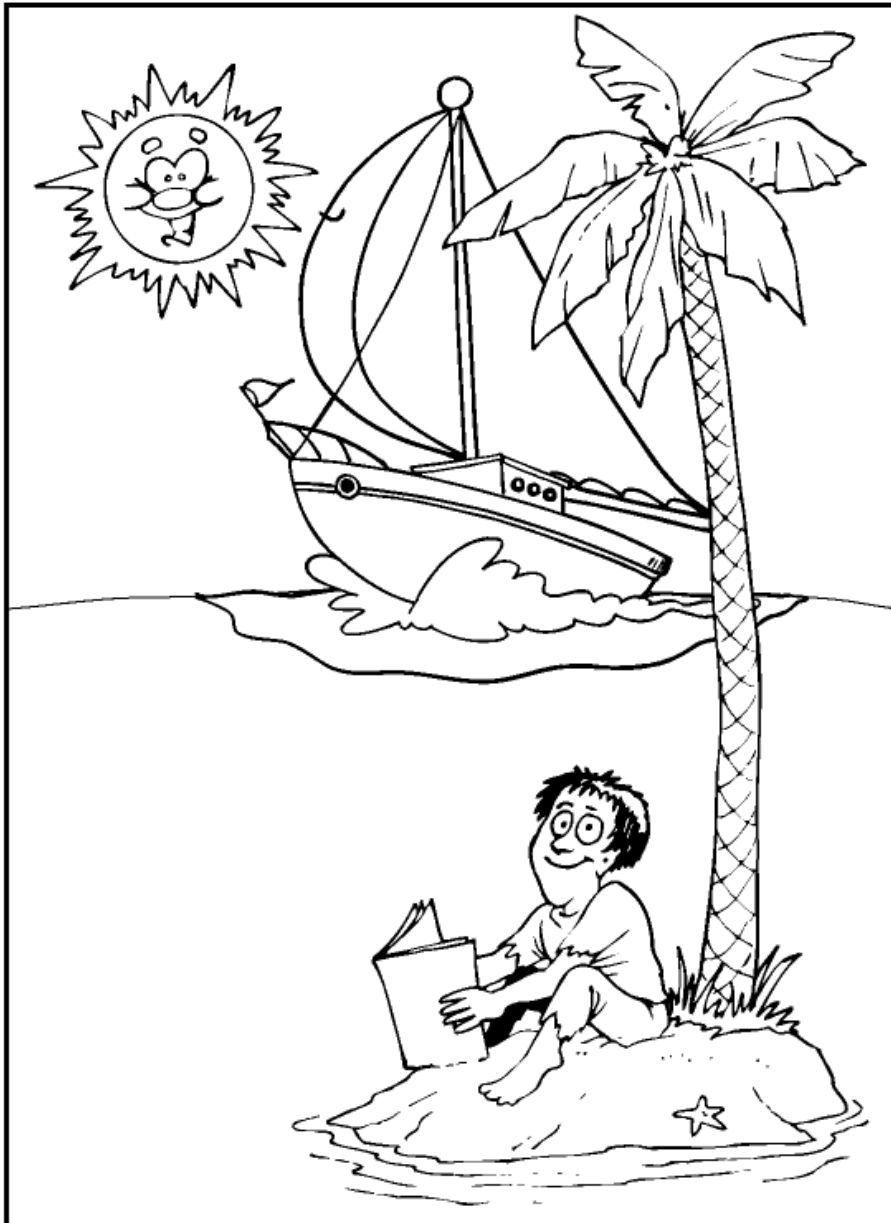
- Heiko gaat naar Spanje.
- Stefan neemt Belka mee.
- Maaïke gaat 2 weken op vakantie.
- Degene die naar Frankrijk gaat, vertrekt eerder dan degene die naar Borkum gaat.
- Degene die naar Frankrijk vertrekt, gaat 10 dagen lang op vakantie.
- De overnachting van Muschka is in een tent.
- Het bestuurslid dat als derde vertrekt, gaat 1 maand weg.
- In Praag wordt er overnacht in een motel.
- Sander begint als eerste aan zijn reis.
- De persoon die in een hotel overnacht, vertrekt direct voor of na degene die Damka meeneemt.
- Degene die Strelka meeneemt, vertrekt direct voor of na degene die in een motel overnacht.
- Het bestuurslid dat in een appartement overnacht, gaat 1 week op vakantie.
- De persoon die naar Amerika gaat, vertrekt direct na Sander.
- Mart gaat op reis met een caravan.
- Degene die in een hotel overnacht, vertrekt direct voor of na degene die 21 dagen op vakantie gaat.

BRAINSTORM

Om te zorgen dat niemand zich verveelt deze vakantie (zo zonder colleges, tentamens en ander werk) een kleurplaat. Kleur hem zo mooi mogelijk in en gooi hem in de Brainstorm kopijton (die hele grote zwarte in de CoVer kamer) en wie weet komt hij in de CoVer kamer te hangen!

*PS Als je hem stiekem laat inkleuren door je moeder... hebben we dat zo door!

STRAIGHT DOPE

Een bron van heel veel nutteloze (en soms wél nuttige) dingen die we de KI gemeenschap niet willen onthouden. Meer op: www.straightdope.com

Dear Cecil:

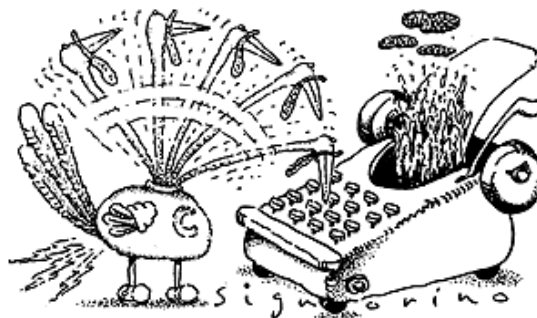
I recently started a job that requires lots of work at a typewriter-style keyboard, and, being of a logical bent, I am struck by how little sense the arrangement of letters on the keyboard makes. A common complaint. But last night, when I mentioned the matter to my wife after a long hard day at the office, she casually mentioned that she “read somewhere” (and of course does not remember where) that the keyboard was deliberately designed to put the most-used letters in the worst places. Could this be true? Is this the ultimate expression of man’s inhumanity to man? —T.P., Wilmette, Illinois

Dear T.:

Your spouse’s story is not far from the painful truth. The QWERTY keyboard, so called for the top row of letters on its left-hand side, was devised to make things easy for the typewriter, not the typist.

In what is generally considered the first practical typewriter—designed by an American inventor named Christopher Sholes and a group of cohorts in the late 1860s—the type, arranged in a sort of circular basket under the carriage, was prone to frequent jamming at typing speeds in excess of hunt-and-peck. (Another problem, by the way, was that type met paper on the underside of the cylinder, so the typist couldn’t read the fruits of his or her labors without lifting up the carriage.) To solve the jamming problem, Sholes and company, who had originally arranged their keyboard in alphabetical order, decided to put the most commonly used letters (or what they thought were the most commonly used letters) as far apart as possible in the machine’s innards. The next year, 1873, they turned their invention over to the Remington gun company of New York State, and their keyboard has been standard ever since, despite the fact that succeeding improvements in typewriter design quickly rendered it ridiculous.

Of course, a superior system exists. It’s called the Dvorak Simplified Keyboard, or DSK, after inventor August Dvorak, who developed it while a professor at the University of Washington in Seattle. Among other improvements, the DSK puts all vowels in the “home row” of keys—the second row from the bottom—and favors the right hand slightly. Numerous studies have proved that it can be learned quite easily even by experienced typists, and that it makes for faster, less fatiguing, and more accurate typing than the conventional system. But habit, apparently, dies hard in the typing biz—the DSK was patented in 1932.

BRAINSTORM
